

Alois a Vilém Mrštíkové, Zdeněk Vévoda: Maryša L.P. 2011

NA MARYŠU JSEM SI VŽDYCKY MYSLEL

rozhovor s režisérem Zdeňkem Vévodou

Máte mladý soubor. Proč jste se rozhodli právě pro Maryšu?

Byl to můj dramaturgický výběr. Maryšu mám jako dramatické dílo hodně rád a vždycky jsem si na ni myslel. Šlo jen o to počkat, až bude příhodný čas a soubor. V současné době jsou v souboru ti správní lidé, herci, kteří dokážou obsadit potřebné typy. Je jasné, že bylo třeba hru seškrtat a nebyly tam všechny postavy, ale byla to volba pro daný okamžik a danou partu lidí.

Jak se tak mladým lidem líbilo, že mají hrát klasické drama?

Hercům trvalo poměrně dlouho, než na to přistoupili. Na samém počátku zkoušení jen velmi malý zlomek lidí říkal, že do toho půjde. Větší část souboru docela dlouho protestovala a hře nevěřila. Trvalo to, ale nakonec všichni tvrdí, jak jsou rádi, že jde právě o Maryšu a že se v té hře našli. Říkají, že je to baví a já jsem rád, že jsem se nespletl.

Čím jste je přesvědčil?

Zkoušením. Tím, že jsme nacházeli nové polohy a nové inscenační prostředky, způsoby, jak postavit scény. Prostě zkoušením.

Jako hudební doprovod byla

použita nahrávka Radúzy...

Hudebně jsme také dost dlouho pátrali. Měl jsem připravené velké množství klasiky, kterým jsem se stále prohrabával. Stále to do sebe nezapadalo a nic se mi nehodilo. Asi týden nebo čtrnáct dní před premiérou jsem najednou narazil, tuším na YouTube, na Radúzu. Jeden akordeon ke strohé scéně byl naprosto přesný. Pak už jsem nehledal nic jiného. Vystříhali jsme části, které se nám hodily. Nejde ani tak o Radúzu, jako o akordeon.

Nenapadlo vás, že na konci hry necháte Vávru přežít?

To nás nenapadlo, ale už jsme se s tímto dotazem setkali. Na krajské

přehlídce ve Slavičíně nám diváci děkovali za to, jak jsme byli invenční v tom, že Vávra neumře a Maryša uteče s Franckem. Tak to vyjít pochopitelně nemělo.

Jaké jsou reakce diváků?

Nepočítal jsem s tím, kolik mladých diváků Maryšu nezná. Já ji beru jako drama, které se učí od základní školy. Říkal jsem si: jsme z gymnázia, pojďme to těm lidem předvést moderně s tím, že je možné se zaměřit na místa, která nejsou úplně pochopitelná. Myslím, že se nám to daří a mladí diváci jsou schopní naši inscenaci akceptovat.

-saj-

